

[Erik Eriksen.]

folkestyre, som den højtærede økonomiminister taler om ved festlige lejligheder, der har været praktiseret af regeringen.

Må jeg da sige til allersidst, at vi nu fra vor side med interesse afventer, om der virkelig bliver tale om saglige forhandlinger om regeringens lovforslag, eller om de blot skal gennemtrumfes af flertallet. Boliglovgivningen vil vel meget hurtigt give det første svar; senere følger så de andre områder, jeg har nævnt. Som vort folkestyre er indrettet, er det nu engang regeringen, der har magten og dermed ansvaret. Søger regeringen reel forhandling med oppositionen, er vi villige til at påtage os et medansvar, men også kun da.

Poul Møller: Vi befinder os i år i den ganske ekstraordinære situation, at statsministeren, hvis åbningstale danner grundlag for denne debat, på grund af sygdom er ude af stand til at deltage i tingets forhandlinger. Også jeg føler derfor trang til, inden jeg går over til de politiske forhandlinger, at udtrykke mit partis ønske om, at statsministeren må genvinde sine kræfter og fuldt restitueret på ny kan deltage i tingets arbejde. Jeg tror faktisk, at alle i denne sal uden hensyn til de modsætningsforhold, der i øvrigt præger og skiller os, kun føler trang til at ønske personen H. C. Hansen alt muligt godt.

Formålet med åbningsdebatten som vel med enhver anden debat er at skabe klarhed, klarhed over de vigtigste og mest aktuelle spørgsmål, der skal præge folketingsåret. Når denne debat er overstået, skal vi i det store og hele vide, hvor vi har hinanden, hvilke mål vi tilsigter med vort arbejde, på hvilke punkter vi kan forhandle os til rette, og hvor vi må dele os efter vore anskuelser.

Forudsætningen for, at en sådan klarhed kan tilvejebringes, er imidlertid, at debattens grundlag, regeringens oplæg, i så vid udstrækning som muligt bidrager til klaringen. Åbningstalen må give os et klart indtryk af regeringens hensigter; hvis den ikke gør det, behøver den slet ikke at blive holdt. Ganske vist kræver grundloven en sådan programmerklæring, og det er måske derfor, den overhovedet er fremsat i år. Det synes jeg den højtærede statsministers

tale bærer præg af, idet den langt snarere er et tågesløv, der lægger sig om alle centrale punkter, trænger ind i bisætningerne og helt skjuler hovedsætningernes indhold, så at folketinget i virkeligheden, efter at talen er holdt, er lige vidt. Nu ved jeg vel, at denne diplomatiske form slet ikke behøver at være udtryk for uvidenhed, men tværtimod kan være nøje gennemtænkt klogskab. Regeringen rummer jo så mange kloge hoveder, at det må formodes, at åbningstalens manglende klarhed bestemt ikke kan være utilsigtet. De fleste ministre er jo i almindelighed særdeles godt i stand til at udtrykke sig klart, når de vil. Hvis de ikke gør det, kan det derfor kun skyldes, at de ikke vil. Forklaringen behøver vi heller ikke at lede længe efter. Det er regeringens sammensætning, der egner sig meget lidt til at tilvejebringe politisk klarhed om aktuelle spørgsmål på en bestemt af grundloven fastsat dato. De kloge folk er jo hver for sig kloge på deres egen måde, de vil derfor ikke altid det samme, i hvert fald ikke på forhånd, ikke før de er nødsaget til at ville det samme, og de håber, at denne nødstilstand kan skydes ud længst muligt. Derfor knækkes der heller ingen nødder i åbningstalen, og derfor vil denne debat komme til at lide under al denne fordækte klogskab, som repræsenteres i den høje regering.

Må jeg nævne nogle eksempler fra åbningstalen. Om forsvaret hedder det:

„Forhandlingerne om en revision af forsvarets ordning vil blive fortsat med det formål at gennemføre den nødvendige lovgivning herom i dette folketingsår.“

Dette røber jo meget lidt med hensyn til regeringens hensigter og syn på den fremtidige forsvarsordning.

Om den sag, der binder regeringspartierne sammen og har givet regeringen navn af en grundskyldsregering, udtalte den højtærede statsminister:

„Efter at lovgivningen om grundstigningsskyld er gennemført, fortsætter regeringen overvejelserne om en frivillig overgang fra privat prioritering til grundskyld på jordrentevilkår med henblik på fremsættelse af lovforslag.“

Her er jo noget for enhver smag. Grundskyldens tilhængere vil med stolthed pege